

- er, grundlæggende interesser og uafhængighed;
- styrkelse af Unionens og dens Medlemsstaters sikkerhed i alle henseender;
 - bevarelse af freden og styrkelse af den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers Pakt samt principperne i Helsingfors-slutakten og målene i Paris-chartret;
 - fremme af det internationale samarbejde;
 - udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstatsprincippet samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.«

Måden, hvorpå Unionen skal tilstræbe at virkeliggøre disse mål, er beskrevet i art. J.1, stk. 3, der har følgende ordlyd:

»Art. J.1, stk. 3. Unionen tilstræber at virkeliggøre disse mål:

- ved at indføre et systematisk samarbejde mellem Medlemsstaterne og deres politik i overensstemmelse med artikel J.2;
- ved gradvis, i overensstemmelse med art. J.3, at gennemføre fælles aktioner på de områder, hvor Medlemsstaterne har vigtige fælles interesser.«

Ifølge art. J.2, stk. 1, orienterer medlemsstaterne hinanden og rådfører sig med hinanden i Rådet om alle udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, som er af almindelig interesse, med henblik på at sikre, at de udøver deres samlede indflydelse så effektivt som muligt gennem en samordnet og konvergent optræden.

Så ofte, som Rådet anser det for påkrævet, fastlægger det en fælles holdning. Medlemsstaterne drager omsorg for, at deres nationale politik er i overensstemmelse med de fælles holdninger, jf. art. J.2, stk. 2. Medlemsstaterne samordner deres optræden i internationale organisationer og på internationale konferencer. De forsvarede af fælles holdninger i disse fora. I internationale organisationer og på internationale konferencer, hvori ikke alle medlemssta-

terne deltager, forsvarede af medlemsstater, der deltager, de fælles holdninger, jf. art. J.2, stk. 3.

Fremgangsmåden for fastlæggelsen af en fælles aktion på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område er reguleret i art. J.3. Ifølge art. J.3, stk. 1, beslutter Rådet på grundlag af overordnede retningslinjer fra Det Europæiske Råd, at et spørgsmål skal gøres til genstand for en fælles aktion. Når Rådet vedtager princippet om en fælles aktion, fastsætter det den præcise rækkevidde, de almindelige og særlige mål, som Unionen tilsigter opnået ved denne aktion, tillige med de midler, procedurer og betingelser, der skal gælde for dens gennemførelse, samt om nødvendigt varigheden heraf, jf. art. J.3, stk. 1. Fælles aktioner forpligter medlemsstaterne i deres stillingtagen og handlinger, jf. art. J.3, stk. 4.

Ifølge art. J.8, stk. 2, træffer Rådet de nødvendige afgørelser for fastlæggelse og iværksættelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik på grundlag af de overordnede retningslinjer, som Det Europæiske Råd fastlægger. Det påser, at Unionens aktion fremtræder som en helhed og er sammenhængende og effektiv.

2.4.2. Forholdet til grundlovens § 20.

Som omtalt ovenfor i pkt. 1.3.2.1.3. er den udenrigspolitiske kompetence i medfør af grundlovens § 19 en »beføjelse, som efter denne grundlov tilkommer rigets myndigheder« og dermed omfattet af grundlovens § 20. Overlappende af beføjelser kommer imidlertid først på tale, når det følger af den internationale aftale at lade det mellemfolkelige organ indgå aftaler med bindende virkning for Danmark.

I det omfang Rådet har fastlagt en fælles holdning eller vedtaget en fælles aktion, er medlemsstaterne efter bestemmelserne i art. J.1-11 forpligtet i forhold til de andre medlemslande til at efterleve den fælles holdning eller den fælles aktion.

Medlemsstaterne bliver imidlertid kun forpligtet af den fælles holdning og den fælles aktion i forhold til andre lande, i det omfang de selv folkeretligt handler i forhold til det pågældende land. Dette har fundet forudsætningsvis udtryk i art. J.3, stk. 4, hvorefter 'Fælles aktioner forpligter medlemsstaterne i deres stillingtagen og handlinger'. Det er herved forudsat, at medlemsstaterne selv handler folkeretligt.